

Modtagerens egen Interesse, saa er der ingen Grund til, at Staten skal betale Forsendelsen. Men dette er et Raisonnement, som ikke forekommer mig at være ganske værdigt for Staten. I den Statistikk, der fornylig er bleven omdeelt over Postvæsenets Benyttelse i 1869—70, har jeg lagt Mærke til, at de portofrie Breve, der gaae imellem et Postcontoir og et andet, i det nævnte Aar have udgjort 709,321, og de, som gaae imellem et Brevsamlingssted og et andet, 50,652, hvilket altsaa med et rundt Tal udgjør 760,000. Efter den Porto, som nu foreslaaes indført, og hvorefter ethvert Brev skal kunne frankeres med et 4 Skilling's Mærke, om det end veier indtil $\frac{1}{2}$ Pd., vilde disse 760,000 Breve, beregnede til 4 Sk., have svaret en Portoafgift af c. 30,400 Rd. Men naar vi mindes, at der blandt disse portofrie Breve, saavidt jeg veed, er en stor Mængde communale Breve, idet, saavidt jeg ligeledes veed, Fattigvæsenet har Ret til at frigjøre sine Breve, og idet det Samme endvidere er Tilfældet med Skolevæsenet, hvis Breve, som den ærede Ordfører oplyste, netop gennemgaae mange Stadier, og naar vi fradrage Antallet af alle disse communale Breve, saa vil Antallet af de portofrie Breve maaskee gaae ned til saa temmelig nær Halvdelen. Læger man saa dernæst ogsaa i Betragtning alle de Forsendelser, der gaae fra en Statsmyndighed til en anden, samt de Forsendelser, som det nærværende Lovforslag allerede bestemmer fremtidig skulle frigjøres, nemlig Forsendelser fra Statsmyndigheder til communale Myndigheder, saa troer jeg ikke, at der vil blive saa forfræffelig mange portofrie Breve tilbage, der sendes til Private, og deres Antal vil vist ikke svare til mere end en Portoafgift af 4 à 6,000. Det er dog selvfølgelig kun efter en løselig Beregning, at jeg antager dette; jeg kan naturligvis ikke vide det nøagtigt. Men nogen stor finantseel Betydning vil Spørgsmaalet ialfald ikke have, og jeg troer derfor ikke, at der fra denne Side vil kunne frembyde sig Banffeligheder med Hensyn til mit Forslag. Den ærede Ordfører oplyste endvidere i sit Foredrag, hvad der ogsaa fremgaaer af Ud-

valgets Betænkning, at det vil være meget vanffeligt at adffille, hvad der er privat Tjeneste, og hvad der er Statstjeneste. Men en stor Deel af Banffeligheden derved falder jo bort, naar man bestemmer, at alle Forsendelser fra Statsmyndigheder fremtidig skulle afgaae frankerede. Den ærede Ordfører anførte mod mit Forslags Brugbarhed et Exempel, som jeg tilstaaer ikke stillede sig heldig for Samme, idet han omtalte det Tilfælde, at der i et Fallitbo kunde indkomme flere hundrede Breve med Anmeldelser af Fordringer, af hvilke der skulde sendes Duplkeer tilbage. Men, bortset fra, at vi vel tør haabe, at der ikke vil blive overmaade mange Falliter — dette kunne vi dog ganske vist i ethvert Tilfælde ikke aldeles værge os for —, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at det maaskee vil kunne være tvivlsomt, om netop disse Duplkeer skulde afgaae frankerede, idet det jo her synes noget etendommeligt at tale om en Forsendelse, fra en Statsmyndighed, det er jo i Virkeligheden Creditor, som indsender sin Regning in duplo, og igjennem den enes Tilbagejendelse faaer Attest for Indsendelsen, og skjøndt altsaa Forsendelsen ganske vist udgaaer fra en Statsmyndighed, saa er det dog egentlig Affsenderens egen Forsendelse, som gaaer tilbage. (Modsigelse). Men, selv om man ikke mener, at denne Forklaring staar til, saa maa jeg henvise til, at Stiftesforvalteren jo vistnok i saa Tilfælde vil beregne sig sin Porto godtgjort af Boet, hvormed hele dette Spørgsmaal falder bort. Jeg troer saaledes, at man godt vil kunne gaae ind paa mit Forslag, og at det foreligger affattet paa en saadan Maade, at det overeensstemmende med Ret og Billighed vil kunne vedtages. Jeg skal i Forbindelse hermed endnu gjøre opmærksom paa Et. Hvis den Praxis virkelig skulde danne sig, som man forudsætter vil gjøre sig gjældende, at en Person ikke vil modtage et ikke-friggjort Brev, hvad vil saa skee, forsaavidt der er Tale om Breve fra Statsmyndigheder? Saa vil Staten alligevel ikke blive fri for Udgiften ved dem, eftersom der staaer i den sidste Paragraph af § 13, at Affsenderen er pligtig til at efterbetale Postpengene for de Forsendelser, som ikke indløses, og der vil